

Þrjár ræður af stjórnmálum, kosningum,
kjördæmum og stjórnmálauflokkum, ódagset

Bjarni Benediktsson – Stjórnmál – Oddfellow – Sjálfstæðismenn – Bráðabirgðalög – Framsóknarflokkur
– Kosningar – Alþýðuflokksmenn – Kommunista

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Ræður og greinar 1940-1965
Askja 4-2, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1)

L alls

L at stat aldrí

alls.

A undan / henni heng loft:
eig / sifn- / röttars
andur / á gulli / Guðni Þ.
eins og / henni / heng
; dey]

Fyrir nökknum árum
skrifst: Ánni Þorisson frá Hlíða
gjáta grein. Þing miðum, at hinn
héti: „þat er ekki samþvertlegt“
frá veldi henni um þat, hvannig
Fransískus meðal ætla séi
annan lífut en öðrum lands-
mánum. Þó mun sig ~~hinn~~
~~hinn~~ hanna fram með afhildi: og
ofra umfram ótrum meum, en
en ^{verðing} ~~verðing~~ ofrinn, aldrar meiri en
ef umhver ætla séi mikilum
rétt og ~~þó~~ ^{þó} þei ókanta sjál-
fum ~~þín~~ ^{þín}. Þá dætur ofan af i
þi, þeim fyrst framín á séi
helgipjöld og hvöpa: „þat er
ekki samþvertlegt“.

A þessa heit ritat: Ánni
átm en henni tölk sálu fíley
við Fransískum - höfti engjanum
þóras frá bergrunni.

Nú er Ánni Þorisson
: meiratíma hinni at ausa í
skólu með: sínum afi sjál-
fstadisföllum. Fyrstu meðini
er sagtí singjanni sei hegs-
numanum, sem misleita trúin
föllumins til at vaka fí i eigir
vara undin björortum: Aldrei
nog. En gefjum meðini en
þei aðakar, at þei kringa slí-
kuvit singjum fyrir henni á
míða gríma.

2)

Dag eftir dag hefði sama
rúmum óvættut mit og engins ekst
má, at óruvinnun minni hóta;
engum alt fengst til síðasta
óvættut verður greitt í sunnar-
deginum þennan. Altkat heit sama,
hva sem er ið blættinn, eða fundi
þaupungarsánum, í óbeint sam-
boðnum; Íslabílow og Alþjóðubí-
num og í öldum útværprins. Eftir
heit sama: Auðvist-legost: móguvinn,
sem undstatinguminn á mögum örum
hafa í flólkum lagt, endi teknim
um formu fólega.

Það er gottgáin framín.

Eftir 40 minuttum veitilegt um Áross
forsorðar: í útværprin, letur um
réttumána síðlastad-manna sín
sama at eyða sínum til tveim
minuttum. Þat Áross forsorði, at
nokkrum af grágleðri en at nokkrum
af fullri alvöru.

Síðust lírist Áross forsorði
saga um: næst. Hann má i
mainut hóta annal af þeim, og
alrei hafa vilað honum annat en
vel. En ef einum þvírra manna
þykir sig í tveim minuttum,
það er: „farið heiti samburilegt“

þórr samburilekt þer,
sor vallans í þum klunni. Héinskeningi,
sem fíjóma skapnumin eru hengindur
óflikti: hýr, hóglæri, sem er fórmis
útlits, at hversum gættum sem
henni verður, Það ^{verður} henni alrei
hvara göfgunumhvera utan í sér.
Í móttökum er tuddi, óhæstar megr-
numin: Amerikum, smíðubílum

3)

áðri menningin.

~~Eldbi en lígjörin lögum
samt hóma hin af með mikilli
áðri menningin, at sá, sem henni
gelfar~~

farið er óðri um at vilt.
Síðum, sem frítilba lígjörin gelfar
á manni, sem henni fyrir sýði
mánuðum henni fyrir borgarstjóra
og fyrir manni; óhenni wildi
gera at fengjumannu höfðat stóður-
ins, henni ~~þórr~~ ~~þórr~~ ~~þórr~~ ~~þórr~~ en með gagnsíðum af
áðri menningin, at henni blytur
at hafa veit: Amerikan og
síð megrum frá.

þórr díði andleg ofarumini
en eigi einfaldt at fari. Hitt
þórrin fríður mannsþróunar at vera,
þegar í manni er ært. Eldbi mit
þegar borgarstjórin er frekum
þórrinn gengið um um hafið um henni
i götu hefðum

Að síðan andleg ofarumini
en einfaldanlega mikilt at hafa.
farið heit þórr at þórrin, þegar
frítilba lígjörin byrjun kensur
i götu sítum. En farið heit
mét ært.] En áður en hennan
en þórrin en sít at at huga,
hvert higdipit er óðri allt of
mikilt milli meistovurs og henni
þórrin hugsta hani meistovur. Þórr, sem
henni, og þórrin, sem bent er,
verður at vera eitt líkt samburilegt,
Á meistar skilja þórr óðri
hvar hennan og mikilt verður

: at vilaði örðum

[alls

Um þórr, sem frítilbt
greinir, segir Áross forsorði,
þórrinn er

4)

útlitit, innrætt og
gálfumur eum ekki
auvat en þat, sem

Ein valdaríkja atti at
verva vísirðanleg. Af
því, at hinn

~~þarf fari min at vísu illa
í, at hér er ófárumur~~

Um meost af því, sem
Anní Guðrún fari min til foráttu,
tjáin eigi at tala. ~~Hann~~ ~~leitir~~
~~ná gálfumum samsíðum~~ en get gaf,
og es en braður um, at Anní
Guðrún eigi löftið um ~~at hafa~~
þar in at bæta, við fari sem
bænt es.

En innrætt og valda sýkun
atti a-m-b. at nökkrum besti at vera
vísirðanlegt.

Af því heit aitara heli
mið sent at opinheimi unvatnslini og
verðum besti við hafi mið ~~og~~ annum
til stjórnvala, að ~~ey~~ at fára
um þat örfláum orðum, þó at
þat sé óvísirða ógetfelt at
væta þannig um sjálfan sig.

*

Eg heli oft spurt sjálfun
mig at því, hvat þat var, sem
fengi besti mig og aðra til þess
at fást mit stjórnval.

Þat er dveg rist, at ekki
en til orðsvari störf, meira
líkjandi ni a-m-b. á höfnum vor
fabelátori. Þúrni fáum, sem telur
ein sjálfun trú um, at henni sé
heitlanlegur og vegur at vera þat
en þau ekki orðsöm. Þat þarf
ekki gýja mikil sjálfræurst til
þess at ~~þá~~ hafa trú í, at
mánu get: ~~þá~~ utvegt sei orð-
svari trúnum en ~~þá~~ t.d. at vera
borgarstjóri.

Samt en þat eru, at g

samræða

5)

hef: (stjórnunarsíð) ek:st heldit, at en
agni: lit:st gagn: stjórnunáheims, sem
eigi fengist við þau af einhvern
innri förf. Vegna þess, at henn
mun fyrirst at þau voru heim
verkefni: lífina, Vegna þess, at
heim fættist hefur komit auga
i einhver sannindi, sem heim
var minni meðan, ef heim
hegt: sig ekki allan frum til at
þerjast lygin. ~~þess~~.

Men skilt, at þat sé
fettra ða aittkvæt fyrirlit, sem
menn hella vælða sýki ljúð öfnum.
Svæt þær hella þat ljúð sjálfunn
sér, en men ekki alveg ljóst.

En eg skat jöta, at eg
hef: taggst til stjórnunalaðskifta,
af því at eg hef: ókvætna sann-
faringar um, at ef is hensku fijoð-
inni eigi at veypa vel, þá verð:
sjálfstæðstalnum at vera vártaudi
: miðum hennar. En eigi þat satt,
og en aðeins lega ekki einum um
þat af þeim, sem við stjórnunál
fæst, at eg hef: oft heitstrengt þat
at skifta min ekki frumur af
þeim miðum. En þegar til hefir
itt at taka, þá hef: min funderst
eg vera minni meðan, ef eg
hegt: eigi frum bræfta mina til
þess, sem eg álit rétt.

Autritat hefist — si, sem
við stjórnunál fæst, at objekt eftir
travst: félkines. Sunnþort er þat
sjálfstæð personulegan með vartum en
sunnpont er þat óljákvænilegt
skiltið i lygin þat, at starf heim

get: komit at gagni.

6) En hvernig vanta því
travnt: nát og helxit? Þá hef
áðrei komit aðeins meira á einum
heit til fers. Þín er at viðna
til travntsins. Fölhinn vanta ekki
negt, at travnta meiraum. Þat vanta
gjálfat at fíma, hvort meiraum en
travnts vantaum. Þat gjöri gagnið
gjöri vanta en heft at veldja kynningu
i hili, nái nái og eisir miðblum völbum
og vegtilnum. En travntit öflust
meðan áðrei meira henni viðni
fagin því.

Allur höldum mit gjálfreist
meira en minna gagnan af vegtil-
num og völbumum. Það tóku örvt-
enlega hér og eimur. Á miðgjörnum
ekki ritun, en ej, sem truji, at þat
nái ekki hvert og frent gjálhra ókær
vegra, sem mit saknumst ófim þeim
en tölkum mit fagin. Þar en mið
þó at hella, ekki sert: hengi allra
vari þau strandshatunum at þó
nái heft: þeim afnum sem fái
óf lítta.

Þrat sem mið fari en, þá
en nát, at at fari til at öflust
þessi gatti, ek nái fíræggj, en
ikkelega ólikan.

Eg hef: ekki heft þá drot-
num, at: þessi mundi heldhest at
fara áðrei get: framur en travnt
meiraum í hvernigum tíma standum
til. Enginnkað domari: eigin rök
og fari en bætra at lítta aðra um
at segja til hvers meðan en halpa
heldum en at heimata þat gjálfrum
sem til henda.

7)

A miðgjörnum borgin mig
á því, at eg sé ungen og eingi óf-
tum hava melegt. Þat er nátt. Það
hef: og Gisspusugastigarsafn
væsust hatt þat at löða mig áðrei
fram til travntastofu af eigin
kröktum. Áf þeim stórum, sem es
mið hafa hafið, hef: og teknit þay,
en eg ekki óllum stórum hef:
takit mig þá meira til at gagni.

Nátt skal eg sjáta, at
þegar og hef: teknit at mið stórf,
þá hef: og veypit at rekja þat nái,
sem mið eigin samvisku hef:
sagt mið at gera þain. ~~Hann~~
Hann hefur gjálfreist oft slátt last
en at: mið stórf mið af hendi
nái sem slátt. Þen fari vanta Þóin
at danna. En hvernig og leyti þat
hest af hendi. Tel: eg mið eimur
dómbaran. Eg öðrum en travnt
tik at gera þat bætu, þó en
at fela þeim þat.

*

A fætta minnið og vegna
fers, at þui hef: heyst myös
Heyst: persóna horningarárit,
~~engin~~ ritstofa, ~~engin~~ ritstofa
at borgartjóni ekki at eiga
seti í Alþingi. Stórf hefur vari-
ant þau legin stan, og ef hefur
teki þau seti: mundi henni sunni-
lega vanræjja hvert vegna: borgar-
tjónum og fagmennskum.

Þin skaten í þessu en
allt önnur. Eg tel: at borgartjóni
stórf: nái nái politiskt stórf
miðstjóri og hef: nærun verið

stít frá því og felte til, at þat
völt alls-eigi rekt meða sá, sem
i því varð hæft: mikil stjórnálaðarsam-
hönd og áhrif.

"Darlög Reykjavíkum býjan

var ekki meða at hækla heft: rætin
i býjarsjónum Reykjavíkum eru vit
komningar til hennar. At lengst eru
heft: fyrir þau eftir stjórn vikisins
í hvernigum tíma, löggjöf þeirri,
sem Alþingi setur, og ástandi þei,
sem i landinu vikis af þessum
stadsréssars sökum.

, persum fríttjunagi
landins,

þat er vankort at ekki at
hælda Reykjavíkum þá réttum líki, at
búnaðurinn í þeim framkvæmdum
og umhverfum, sem vit öll fráum,
menig í minn samstarfi mit vikis
valdum se.

þessur samstarfi getur aug-
ina heldið betur uppi né svo at:
hafi sé uppræca at stí: matan býj-
aréttarinn, borgarstjóri.

Stjórnálaðarskiði eins
og þau frílikessar, framtvegurinn
og áhrifamikill, þarf a.t.v. ekki
at ríkja í þingi til þess at hafa
at stöðu til at lygjast svo meit og
búnaðurinn svo fram sem ferf.
Vita þó ekki, at þau hafa eigi af ~~þess~~
~~stjórn~~ feng meðan vegna borgarstjó-
ri, heldur einhvern af heilum leysir, og
at hann hælt fannansken flókks eins
þrátt því að, fótt hann vorði
borgarstjóri.

Eru hér aðeins um þat
at eigin regnskrif er, þá segi ey þat at eigin skrif-
sinn ~~þó~~ eftir tveggja ára
borgarstjóri og var Þára veri:

9)

borgarstjórn fari á undan, ~~þessi~~ og fari með sín og náttunum
vit þáverandi borgarstjóra, at eg
tel meiri frá eins nautsynlekt,
at borgarstjórinum : leyfjaveik
eini seti á frági eins og sjálfi
náttunum.

Mett fessa skotum mina
hef: eg ekki hafi dult. Þeir en
ekki miðut mit fát, hvort eg
en borgarstjóri éta ekki. En í
frí, at eg en borgarstjóri en ekki
mena tilheft, at eg : fessa almi
liti um sjálfa mig aðila fát
sama og um aðra.

~~Þessi~~ fessa vegna miður:
eg ekki at vera : björn til Al-
frungs, fessa min var hodi fát
miður : von.

Engu at síðan en
min ljóst, at órin hafa í fessen
áðra skotum en eg. Mitt en ekki
at danna, hvor réttari en. Þigis-
undumini velta at gera fát.

Ef at min varí setti
hodi mi, at öðruðrar stafir
eg geti ekki gerat borgarstjóra-
stofnum, mena eg gaf ekki hodi
á min til fyringuensku, gati eg
ekki varat öfuru en frí, at
bati borgarstjórm og fyringuensku
varí hars min vegna. Fát en bjósendi
mánu at ráðstafa þeim og eg sit
þar ekki lengur en þeim vilja.
Alvay min og eg sit þar ekki lengur
en eg sjálfi tel mitt og ekki
meit ekki yfir min, sem eg tel gera
at verðum, at ekki sé mit ~~med~~
þeim mig at gagna stofnum.

10)

i þann lítt, sem eg tel matvynlegan.
Síðst eru engin óhrif
left í flokkastöfum. Hólegum líkist
at vísá en ekki matvynum og ritun-
lega þer hórum at fylgja flokknum,
á meðan drottanum þer sigr á milli

*

Bessi alftata min van Anna
þjórnunum (num), þegar hóum : s.l.
repast / gildi min atkvæt-
ur fyrzunni, eftir at hóum
reit manum ðú hefti / horit
mig sem borgartjörn *

Min hónum fát þér hóum
lega fyrir, at hóum skuli min lita
þat gitt hóta min fyr, at eg
skuli ríftum borgartjörnum, ef
eg venti horum í þing.

Anna fyrirri brötti ein
fyrir fyr : utum, þegar hóum van
i björneld til borgartjörnum, at
bennast gjálfin í örugg seti i
þeim lítta. Eg skul sýta, at ~~þat~~
~~var með tilhánum langar~~ ~~þat~~:
þeim borgartjörn. Þekktum mei
of þessi vor mi at hóum i
þess. Hér aðær Anna fyrirri
alftastóðar síður í borgartjörn
til at bora fyrir þáum borgar-
tjörnum, sem hóum gjálfin hóum
fyrir sjó manum, vegna þess
at hóum teknar at sín stórf,
sem Anna gjálfin studdi hóum
til fyrri einum manum.

Eg skul ekki segja,
hvort björnunum vartum biti,
þegar í veyri, ~~þegar hóum~~
~~ekki vistlikum~~, fyrir at bennum
min gjálfin til aðræðas fyrirnum.

11)

en anna

ára. En bijósendur mega af þenna
marka, hvort mi liggar, ef þau
en sýndur kvennum, sem eingi
en flokkast. Traust verum.

*

At framum hafi eg ært
noboa grun fyrir valdeigini minni
grun, sem eg tel at bijósendur
hafi ótt heimatingu á at fá ek
því at ~~þess~~ bessi eiginleiki minni
van gerðum at slíku umsetun-
dum.

Hitt er nu ekki, at
þeim, hvort matvynum met at ri
menningu a ~~þessum~~ ~~þessum~~
~~þessum~~ þarf ekki at
lita at of lígur, ef hóum at lita
at fyr at hóma min : fersum
grunum.

~~Eg er maddur um, at
eg tilgi: aupt fyr at ri menningu,
sem : hóum at gerum fyrir sig.~~

~~I er hóum hóum sig fyrir
fyrir gjálftast : flokkum : Þórum.
Hólaðiður. En hóum vist : ekki
bennum mei, kom hóum
utum og hóat sig veitubrim
at ljóta sig fram. En hóum
Hólaðiður sem vani. Fyrir
þessi setti hóum einungis ~~þarf~~
tilfyr : Hóum vildi vanta varan-
gum at um flokkum, hóum vildi
líta þórum undin sig sjótt fyrir
urstum, fyrir sem hóum geti
holtunum at stórum, og vildi,
~~þótt~~ flokkum líti : hóum :
te hóta hóum.~~

~~fyrir van tilfari vel, at~~

: björneld flokkur
mi : he

fyrir bennast
Anna

Ni fyririst ekki Anna
at la

bennum i vefs
margi

notum tilfyr : fyr i
med at vanta varan-
gum flokkum.

(2)

at henni hefti sig fram, en skilt
var í ~~fjármálinum engjum teknar~~
~~ðessar~~ um næst sagt engin tókin
í alinn.

Enn : degur óræðin
gata, hvort nu ætti at agra.

Hitt er vist, at in fram-
botinni fyrir austan varð ekki.

Person varð henni í
fund í fulltrúarlisti Sjálftat-
flokksins hin : ba og fæk sig
þar horum : björnachur.

Daginn eftir höfð
fundun framkvætanda Sjálftat-
flokksins um land alt og stöt
: too ^{dega} þeim fundi með: Áruni
Jónasson og sat þá mi-a. : góðu
spjald: veishu hja formanni
flokksins in sperr at á nökkrum
íglínumgi bari.

Næsta dag fór aðki,
sem var laugardagur, höf björn-
refudur stórfitt. Áruni Jónasson
tók þátt : ~~þær~~ og stórfoti
þar fram í fríjudagskvöld.
Þá fóru : nefndum fram at-
kvæðagreitshun, sem tilföll fylls
síður, at Áruni hefti ekki fylgi-
hennu til at velta : björni hin
: ba.

Tveimur tímum eftir i
hóf þeim atkvæðagreitshun sandi
Áruni Jónasson ~~sig~~ um at velta
ritstjóri fjötölus og ókvært at
velta : frambot: fyrir flobb fjöt-
veldismanni. Þaði eftir sagt i
Áruni sig í Sjálftatraflokksnum
og tilkynnti, at henni hefti fóra
því í laugardag, f. e. allan
tímanum, sem henni stórfoti;
~~þegar ekki~~ ~~Sjálftatraflokksnum~~

stöt : sann in aðum um
at velta ritstjóri og fram-
bjótaudi annars flobbs. A
metum þeim sann in aðum
stöt greiddi Áruni sjálfunn
í eftirkvæðum 20-30
sínum ókvært: sem
frambjótaudi Sjálftat-
flokksins : Reykjavík.

Eftir þetta er mi aðri
meining, sem megin í
einnan ómáttabellegin fyrir, fó
heild eftir, at þat sé meiri
þer meira af þeim at
Lava helbum en Áruna Jóns-
soni.

~~Stöt : sann in aðum~~ ~~sig~~
um at velta ritstjóri at
blot: annars flobbs. A
forsum tíma greiddi
Áruni sjálfunn í eftirkvæðum
20-30 sínum ókvært:
sem frambjótaudi
Sjálftatraflokksins : Reykjavík.

Eftir þetta er mi aðri
meining, sem megin í
Ameríku um ómáttabellegin
fyrir, fó heild eftir, at þeim sín
öflundur var ein 'Áruni'.

rögdar réttarbot at nýta björnagosis, þótt þeir sér eigi með línum í verðalasta stjórnunálflokki und eins. Þg þessa réttarbot eiga virgjörum + abba hort-
Aþryggublatið hefur →
heyrpt þin, at Sjálfstæðismenningar verit braðdir um at misra meiri blutum hefur: þa vit bejarstjórnun bosningum, sem fram áttu at fara: jarnan, og þess vegna hafi þeir lengst þeim frastaf. Þærin einrægur Sjálfstæðismenningar hafa varat þessar svo, at fráleitt veri, at meiri blutum hefti tapast og fari hafi verit meit öllu óþorft og vænt at fresta bosningum.

Um vœtu um milit à þessum grundvelli eoru fyrirvara. Það mun á einum tíma bora: ljós, brovum meðis meiri blutum: Reykjavík er, og s eigi verit at vera metost um það hvernig fram. Fræstun bosninga af öðru vit ríttíðan dómur ljósenda umundi og skamnum götur vermin og bora þeim: koll, sem um sikt gertu sig seba. Sjálfstæðismennum hefir aldrrei dottir: heng at fresta bosningum af þeim rökum. Þær er um allt annat og miðlun mikils verðara at veta

Fyrirvara: stjórnunálmum en semilega ihverfandi að bosningum. En hitt er vist, at bosningar geta vel að sein staf, þótt fyrst.

ret: mikil ólli. Það er mi-a-s.
átt af leðin brögðum einrættis
herrumna at lita bominningan
fara fram öðru hraður, einhvern
átt er þeir hafa framst ein-
hver of beldisverk og þá fari
sem laust með þeim hefti. Þau
síðus með: móig felja, en megi
átt: at minna á "bominningum"
i fyrslalandi heit að fyrstu ÍR,
sem fari hafa Hitler sivaxandi
máni blæta.

Háðir, sem of beldismannum
inni hafa til þess at sigras
vit síðan bominningan um júní.
bunar ~~en~~ þó *

2:th þeirra ferkjum vit
~~þó~~ Alþingiðum ín sögn Alþingi-
sambandsins. Í fersum samtökum
verklaðsins hefti: Alþingið flokk-
umur hafið til sín öll völd.
Völdumur hefti: flokkunum þaum
at henni sá, at ef eigi gyt:
grígt til sérstakra braga, fá
mundi henni brátt verkjast frá
þeim. Þriði var það rát tókið,
at fóttarhús verkarsessar varð
~~þó~~ þei verksamum, sem eigi voru
: Alþingið flokkunum, voru sviftir
þjörgegji innan Alþingisambands-
ins, enda fótt þei hefti allan
sínum skýrðum gegn fríi sem aðrir.
Heti þennan heilt Alþingið flokkunum
fornyst: samtökum verklaðsins
lögur að, at henni vor leitun
þær : algerum máni blæta.

Það er fyrst á fersum
ári, sem verksamum þá þó sjál-

3

sögður réttarbólt at miða ley-
gengi, fótt þeim sín eigi nethinn
í verðalasta stjórnunaleflokki
landsins. Íg þessa réttarbólt eiga
þeir einrættir at fá ekki hant-
fylgi sjálft að verka manna, sem
með óbæna flokkas sín, hafa
framst með hraðum.

Há erit ið viðurkenna allir,
at fóttar ákvætti hafi verit ein-
vintilegt og þeim til skamna,
sem at þær stóðu. Vardu þat
og eigi réðarst, at fari bomin-
ningan, sem fram hóvu í fer-
muu grundvelli voru falseta.
Alvey eins og Alþingið hefti
eft hafi heldit fram um
bominningum lyði Hitler, sem
bannan óllum öðrum er ein-
um fylgis mónum um at bjóta
~~undan~~ sig fram. Síðan fótt þó þjörgegji,
og segir síðan: „Síðst, engin“
en bominningum minni mun.

*

Amar uppgáheldsvisat
of beldismanna, sem atla sér at
sigras vit bominningan, er at
síðla andstæðingana miðförsi.
~~þó~~ Þriði er standum heldit
fram, at fullurst sé, at ein-
rættisverksamum sér í miðum
máni blæta : hördum sínum.
Íft á títum er fóttar með
ólli örist. ~~Þó~~ fóttar
~~þó~~ fóttar með fóttar í mi-
njög semilegt, at fari haf-
lögum af í grændi fjölda
mannna með sér. En fóttar

fugl er eldvert at marka. Þat
heggiðist á því, at almenningur
fái einungis einklita og villsunda
frásögn af öllu, sem gerist.

~~Nu~~ A eins óta annan hitt en
borið : veg fyrir, at alklita
tökum þessar um at hundarinn
nái til almennings, og henn
er m-a-s. Þóttun spenna stat-
veypa, sem vald hefðum, at la, at
sei mani verða til ~~þess~~. Ein-
nati-menningin fá hanning fugl
næstu ~~þegar~~ ^{þegar} kraft: blekkingsuna og
þat er eikur i spenna þeim,
at samleikurinn nái eyrum
almennings.

Allur rit: borið með
hljóta at viturbenna, at bomin-
gu, sem frans fara meðan svo
stendur, eru skiptaleikur eins.
Frar eru ekki : fjörustu lyft-
isins heldur víru frar á móti
því og brjóta þat mitun.

*

A lit sunn bettu enda
sunnindi, en því til sömnum,
at eg hafi eigi fyrst fundit frar
mi, þeir eru allt með, at Sjálfs-
stæðismönnum banni vel, vil
eg benda á sunnindi, en eg hafði
sunna bominagafrætunina til
Alþingis, i gagni, sem eg s. l.
sunna ritat : Andvaran ¹⁹⁴¹, og
en þvernt frar á s. 26-27.
Frar segir svo:

"En fyrsting bominaga
er einmitt sin at tryggja lyftseti
met frum, at almenningi gefist

bostun à at röta þui, bvergi
 fóra með þótt mikilvega vald, sem
 Alþingi en fálit. Skilyrði: fess,
 at bjósendur geti: veitt þessum
 rétt: sínum af viti og bjóti um
 til heilla over m-a., at þeim
 ofist óbertum bostun à at
 fylgjast með þui, sem er at ger-
 ast, og at þei hafi heimild
 til at hafa áhrif hver à annan
 og vera rát sin manna, hvort
 heldur er: viturin máli et a
 með fundahöldum. Þá verða
 þei, og at hafa leyf: til at
 bjósa hvem fram, sem björ-
 gengur er og fram er bonum
 samboant: slenskum lögun.
 Þótt er óvengjanlegt, at sjálf
 stjórnarþráðum etlest til, at
 fessi skilyrði: sér fyrir hendi
 fragan horit er. Meðal annars
 þess vegna eru sett á hvort: hennu
 um persónu fræri, prentfræri
 og fundafræri. Allt eru bettu-
 megin á hvort: stjórnarþróðum
 og ein þeims yfir bosningar
 einskis verður skiptileikum vald-
 hafnar. --- For sendur þær,
 sem stjórnarþráðum sjálf setur
 fyrir áhvæðum sínum um
 bosningar, eru þess vegna eigi
 fyrir hinnum. Þui hafi leyf
 flegyst, at fótt meiri vitarheimi
 réttmat: fess at lita bosningar
 nið falla níðum, þá geti meiri
 ekki à þótt fállist vegna for-
 denis þess, sem með þui var
 skorat. Þei, er svo lunga, gera

sei eigi græn fyrir, et hitt hættar
lega fórdæri væri sissatthet
frent á miði: et lítta borsingar
virðelæris fóra. Frans Ín
fess at fórsendum stjórnunabrei.
innan værin fyrir hendi".

*

Síðan fórum við hólm
3. júlí: sunnan, en þau er ein-
mitt mikil at athlajárra fessa
máls. Haf borsingum í meðan
ítagfá bláta allra stjórnunála-
hóldka nema eins van stöðvut,
heft: nis vitandi verit stefnt
at fari at grafa undan ljósratnum
i landinum, at myndi vegum fyrir
þó, sem síðan vildu met of heldi
hvíla til sín völheim at hafi
einnat: sunnan: öðrum hórum.

~~Fjártæki og gjálfröðu
stjórnunála hóldum ótum
stjórnunála hóldum heftum
tapt vit fórum borsingum. Þó
hefti aldrin orðið nema fáss at
vildum væri hitt vit borgarvera
en ríði~~

Borðabingstalögur um
frestum leifarstjórnna borsingum
vorn sett af hollustu mit ljósrat:
og til at afstýra óras á býrnum
fess og upptöku, en ekki vegna
borðabingstalögum nema flóði.

*

En fari fórum istæði
van at fresta borsingum, sem
meiri andstata þær fórum segs
frestunum. Af andstötum
vart ótrivatt, at uppi vorur

bolleleggingar einstakara hóldka
um at fáva sér: meit hit ólyst-
neti; lega ástand og: ósjóli
fess at lemnast til afgrívata
i bænum. Þati: Alþingihóldka
og bannanum: eru ætla sig
vara at fari at etla met fessum
hætt: at sin hrigt inn á borg-
arana.] Um hitt vistist svo
sem fransísken atlat: eigi hætt
at standast fræstingum. En
þessum hættum bettingum: at
fessum sinni stöðst hitt
hóldum sínna fyrir leggðastr
og lífi: málstæt ljósratnum
fylgi.] Van fari af gosum hætt
fram, at: náli fessu gengi
Fransísken undin þróf um fót,
hvort hitt væri samstanshaf
éva eigi. Þekk fót at vissi sátt,
at ek hitt heft: fessur brugst
réttum málstæt hætt at bláa
vit fullkomint óngreit: upp-
lausum: fyrjafélagum. Heft: fari
miði etla, at valit veindist henni
ekki vanda samb. Þótt sær um
fot en vísdir hitt ekki veitit,
at þróf stöðst hitt. Þótt hinn
megs lítta tæki meiri leyfilegging
en ógilti ófjálfblátt, at náum
fessum si bægt i höllum Frans-
ískenum sínum, og at var fosa
þótt fáum fórum.

*

Eugen undan fótt
bannanum vildu hafa borsingar,
sem hóru: þaig vit megin reglu
ljósrat: nis og anda stjórnunabrei-
num. Þótt en einmitt: sam-
fórum meit ekum fórum

8.

L höfut skjöldun

vert: mi hif lengur".
"I fessu þeimur frum
þóðða verð brennileiki.
Þat er þeimur ót sunnast,
þóðða verða þessi ~~þóðða~~
~~þóðða~~ ~~þóðða~~ ~~þóðða~~ ~~þóðða~~ ~~þóðða~~
er hvenjan megi brennt eftir
brenningan. Þa regnist allt
þat varagt, sem ~~þóðða~~ ~~þóðða~~
heldur frum.

Þei, sem slyður miðstaf
þóðða, tiljota at nýja hindra
þóððan brenningan og ný
reths miðstafan.

vert: mi hif lengur" Þat
þessu en þa á ~~þóððan~~
leikunum hefði hifst at frekja
eigjandi ~~þóððan~~.

~~þóððan~~
~~þóððan~~

Þei hafur eitt einn sinni sýgt,
at þei eitt af þeim beinum í gumi
sinnum trúin fegur í höfnum
beinum.

Um Alþjóðahöfnum geym
meiri fyrstu. Hann hefur ekki hafpt
allra höfuba hert um liðratísast
sina. Þat hefur fari miðst atla,
at hann regndist meginleikar lið-
ratísins, fegur leggja átt: Þat
nýttiragi. Hannin varð öll önnur
þat var höfnum síðlfur, sem
á nýttiragnum hílt.

Fetta þóððun erum, sem
til þekst, á óvart. Ígjá ~~þóððunum~~
sinnum í ~~þóððat~~ ~~þóððum~~ um,
at Spæns hafi verit bræður, geym
höfnum liðum löjt, hvernig
þær horum er komit. Margar
leygur mann af sér. Höfnum
seint bílt völdumum: Alþjóðum.
Bundinum met fari at svifta meiri
blotta með líma fess björngengi, fegur
hann ófattist um upprófið sin fari,
ef hér til lega hefur verit at farit,
hann atferði min at launast undan
réttliðum dömu borgaranna, met
fari einn at eiga fess kost at
kirkja mál sitt.

"Hinn var eigi ástæðlaus.
Í einum atal deilumálinum, varáthunn
ágor dýrtitinni, hefur miðsvani
höfnum, fari Blöndul hagfretingum,
list þei, at ~~þóððan~~ ~~þóððan~~
er eigi botstefna, sem höfnum
fáður, fari eigi statist nema skamms
stund. Það rétt segir hann: "Mála
getum sá grótt aust frum eigi
nestan brenningu en óvirk at þat

~~Fötin heyrðukingu!~~

Svo hefi atvirkat, at: bominagurit persani hefj eg tekit þátt: nobrann funderum: þremur nágrennar björðumum, à öllum persum funderum hefa Franssöknarmanн heft à þat megináhrifun, at: björðumarmákinu, sem bominagon persor eru um, varí um það varist, hvort aukin atvif heyrðukingu frá því, sem verit hefin. En eftirtakar vor er þat, at: öllum orðnum Franssöknarmana um aukin atvif heyrðukingu er manurst at því virð, at vit persa breiðingar fái meiri utri en Sjálftatínum aukin atvif. At þeirri er allri söknimini leint og af valdi þeirra er fyrðarvaltakinn stafa.

Þat er at minn alveg varast hja Franssöknarmanum, at mi se verit at ^{þengjast gegn} bjóta og meira sveitnuma. Sovent í miði en sinnungis verit at bjóta í bæ aðrar heymuni og forritthundi Franssöknarflóðsins og losa alþjóðlundum þeirri árangur, sem ofer valdi hana hefji fylgst.

Yllið er nátt hja Frans-

söknarmanum, at: personi hava

Lög þaði sitt almenning
i meitunum

Læs d. lögskriftjöri
dótt. bors. til laus.

áttu um sjálftækisnum höfð-
undstatingum þeirra.

Þess er vor, at Fransískum
num beri líkum hritboga fyrir
því, þótt að mið flokkur hef i be-
stist frá því, sem varit hefir.
Um flokkuskipti sjálfrar þeirra hef
þarf eigi að fáva nöggum orðum.
Síttaka þeirra i miðlunnum Reyk-
virkings hef i pengit sínum dinn.
Fyrir miðánum fengur þær kornan 2
num: býarstjórn Reykjavíkum.
Fyrst veitir þær fyrir fyrir með in-
þáverandi lögreglustjóra, sem síðan
varf forsetið hefur landnir: Ó.
Ár. Þann heldur svo á miðum, að
flokkur hefur: býarstjórn minnst:
um helming ~~forsætisráðherra~~ af.

Elli tök þó betra ut, þegar sjálft
fornum flokkurinn kom: forseti-
váthvarus óst. Árunum af 4
ára vist hans: býarstjórn var
síð, að flokkur hefur kom ekki
á einum manni af líntain, sem
þangat skyldi hýsa. Hjólfugli þeirra
mánu hef: ba miðum þri
árátanlega ekki mikil, þegar kerop
þeirra: konungunum um alt und
stær Reykjavíkum en, að eigi megi
vara Reykjavíkum sama réttan
og ötrum landmönnum.

Fyrir að spurningar Fransísku
arnumma um stjórn landnir hal-
ði súfari: varit meiri að glöggskýggi
þeirra á, hvemig hefur ýtt: bert
fyrir honum, fyrir vottum þær eigi
mikil, að þær hafa ekki varit fand-
inn á leiðin til þess að halda röltök-
kaskjalasafn Bjarna Benediktssonar.

sínum út. Í þennum konungum
vilda þær fá vald til stötvanar
á stjórnar skrár breytingum.
Síðan: þeirri vittekti er að líta
sem meist af stötvanum hef i
Reykjavík fólk dant mitum, þannig
að þær korni eigi til grávna
ut fjölldu og ít blitum upptótan-
data fyrir vita, að vorlaunt er, að
þær hafi óst: þær eftir
þóru en millundun málalit: um
málaráðherra. Þess vegna er
þat, að þær gera spurninglistana
ut, og fyrir hryggjan þennan fólk
: þær, að þær líta sín ekki myggja
eina tilgreint lista, tilhun hafþi
trúin aðrýkt, til þess að geta
fiskat: um fólkum mitum.

Eftirlitla verður að, að
stötvanarsambod frumkvæði
breyga þessara lista um meiri
málgjum nákomum og handgerðum
hinnum þáverandi forsetið ráð-
herra. Þáverannum fómarinn, me-
rinum, sem myndar óstjórn er líkt:
þær um leið, að þær varir ólögstom-
laus á því, sem stjórnin gerði,
málinum, sem í lagheimildin leist:
~~þógn~~ vitirinn Sutenberg með ríkinn
málgjum ólögstakum óst: og endet:
þótt stjórnar feril sinn á því
að hriga eina af skjölstatingum
mánum: í umbatti, sem ekki var til.

Háði hefur óllum a konung
um lit meira samanbind þess fyr-
verandi valdmanns ut frægissum
hinni svökkunum Fjárlagsháðar viðtri-
monum, Sigurð Jónasson, þenna dí-
g 1. Borgarskjalasafn Reykjavík

höfði hefi örleti sitt á

þann markraf svo býr leggur
frambjörð, at mun kostnunar meira
er at briggja gjápi heins en gjaldur
falt veit hérin eigin annan manna

Um forystu manna hins spennig-
listans, svöptar ^{melðu} fjölveldismanna,
finas forbevisor en þat einnig falt
kunnuagt, at heins hefi i ritum
meli not=5 verðan fyrirverandi for-
seti, vati hevaða kennarsvor finarinnar,
en þat og mið manna at honum
hal= í standum ^{litargu verðan} skipi veri ^{vanhöf} / vanhöf
árbíldi verðan. V=5 skipum þessa
spenniglista en þó miður býggilegan
at farit en um biun. Allþó hin
Fransískus gengjast hei ekki eins glögg-
lega frum, og segja mæti min, at
a.m.b. ekki öllum, sem þessum
listu hefa lit nöfn sín, hvort heft
en sem frambjörðendur eta metuh-
endur, varji ljóst, hvemo svindi
fini þær met gengja. Blíkt skifti
þó ekki öllu mál. Hitt er nög, at
býjanbiunum en þat ljóst, at met því
at kosta atkvæðum sínum í þessa
lista, falla atkvæði þeim ^{þejtum} at
m., og met því en ekki a nögn
líka Fransískus til þess at fá
stötunarræld gagniður rétt: hreyfik-
inga á mið atva landsmenn.

þat ligga: hlutinni ethi,
at Fransískur óthart ekki hylgi þessu
briggja lista, sem mi van i drepit.
Ferst i mið: fráir hin, at þat
verti renn allra mest. En af hvenju
en lítt, sem þennan svo glögglega
frum á fundum sín ut: renn land,

óttu

gengag under heimra innan-
ða.

Alþingi mi hefni
samþykkt

Alþingiflokki og kommunistar
hefdu en sjálfstæðismánuma?

E- þess spá fyrst at
minnast, at öll fólkalegu lífins
þrigjum: Fransóðum, Alþingiflokkinum
og kommunistar eru af sömu
rót verunum. Þeir eru ólikar
mánum sem göns heitum Thorvaldss.
Gíðarar Gíðarsonum og Götus Valdi-
marssonum er at líma ógagnaði
sauðarinn fyrir samningarlegum á-
formum forstumánum allra fólkara
þriggja fólkla til þess: samvir-
ingar at gíma landbútum til at
bíta farsorstjórum Hönum er
þat og eum: farsar minni, en
kommunistar hafdu sín af því eftir
áttarri komningar, at þær heftu
henni meðal fleiri við henni en
sjö Fransóðumánumum eru í fyr-

'I gjálfu björðumánumánum
hefa og Fransóðumánum ólíkt behri
vergðar af þessum tvínum fólkum
en sjálfstæðismánumánum. Alþingiflokki
mánum hefir lengst af eftir 1934
verið í stjórn með Fransóðum. A
óllum þessum eru örnatati
endurheimningar um ríttakst
og jafnvætt: híðenda Alþingiflokki
í rit híðendur Fransóðum allrei
mánum innan Alþingi farsprakka.
Sjálfstæðismánum einn höltu fyrir
fyrir hérum áratug bent í þin
lens björðumánumánum, sem vottu
fagin, en allrei fengit níum
undirktaki mit henni. Fyrir en
daginn eftir, at formatur Alþingi

glóðurinn kljóst undas skyldum sín.
um i fjötstjórnunni og undarvat i
þannig fari sunnarfó, en henni óðu
hefti: nöðg fylgjat um, at fjöt.
um var meinturlegt. Þá blosset;
nættlatistatir at missu upp, og Al-
þjólflokkusorringjumum vart fylgt
efti átta ára meðr fjöt, at eft-
kvæt var at hugavært mit hjörðumá-
skipunina. Sjálfi höftu þeim veupt,
at nættkvæðumur hefti einhvernilega
mælandi áhrif: persi miði, þat er
eigi meira mannlæg at óðru me-
lit sama og meðan spækin af gjálku-
rin, fers vegar hefja Alþjólflokkusor-
ringjumum líst afri firi, at þeim
hafi eigi dottit: hug, at in firi
at sjálfstatismennum varur: stjórn
með Fransíðum, þá fengist þeim til
pers at samþykja breytingar í
hjörðumáskipunum, og til pers at
agna um sjálfstatismannar sem verstu
völdur þeim þá skýr, sem sjálfstatis-
mennum gjálfi höftu ómagt upp á en
Alþjólflokkum fráum at fari fordant.

Fettra var klóðlega ært. Pers
undur var algeyst, at efti sjálfstatis-
flokkurinn er annat en Alþjólflokkur.
Sjálfstatismennum breytast eigi stefnu-
málinum sínum, þá at þeim sér: stjórn.
Þeim samþykta þei sínum
görðu tillögur og töku fornyrði
i persu miðla mannréttindumáli.

At wo vöku mál er augen
vegin sérhilegt, at Fransíðumálinum
fljótagi i hug, at e.t.v. sé miðr
þyki at einhver leit til at komast
at samþærmlagi mit sunn görðu bandi-

mennum metu Alþjólflokkur og brau-
mista um þetta mál. Semiloga
er þetta samt ofkunn. Þærin ó-
breytni bijósendum þessara flokkur
heimta sáfræði: sér til handa
og sér kvenfa er svo sterkt, at fyr
hölfumini fái ekki á móti: henni
statið, enda vor þeim ein örðin
svo braundin, at þeim geta ekki
hítun af frí málumur hérath.

Fransíðumánum óttar
þetta og hálft um hálft, og pers vegar
leitast þeim vir af öllum mælti: ut
at fái stöðumávaldit einsin. En
þeim vita, at þátt formigjan meint-
lita hefti miðgæti wo langt i pers
máli, at þeim eiga pers dýpi hort
at svín aftur, þá munu þeim alltig
venda vitundandi, og e.t.v. meira en
þat, um ónnar mál.

Fransíðumánum fleyja
eigi sér um ótrin leidrunum
henni undur samlega eiginleikar þessa
flokkur til at hella óðru þam,
þegar þeim eru set at berjast fyrir
völkumum hildun en þeim fram-
bruna oftii at þeim hafa fengist
völkum.

Fyrir horningum 1934
sögutur Alþjólflokkumenn allt at
spurma ótrinnulegri. Þeim fengur
völdur og undir þeim stjórn
vart ótrinnulegri hölit ríkara
en vökkenum sínum byr.

Fyrir horningum 1937
sögður Alþjólflokkumenn, at þar
meinvart um gerðismáli, og skoraða
in allt, sem varin í móti: gerðis-

leiknum at hýða sig. Árið 1939
tóku þeir spátt : stjórn til at felta
leiknum um ófá.

Fyrir þessar borningar berst
Alþjóðflokkurinn svo með gengishólkum
og leifar flutt um fyrst frumvarp á Al-
þingi. Það er metan formatur flokkurinn
van : stjórn og flokkurinn get fari
miðlað um þetta rætt til ekert
frumvarp : fessa átt flutt. Nið er
áhugas, at fari er sagt en, at verja
strítsgróta þeim, sem á s. t. árunum hefur
safnast til at greida skálaföllur af
gengishólkum. Formatur Alþjóðflokkur
inn heit með öðrum orum at eigin
rætt strítsgrótan separat á metan henni
sjálfin van við völ, og vill þa fyrst
taka henni eignarmáni, þegar
henni sparf at berjast fyrir völhverum
á sig. En ef nu miðill hella verður
i gengishólkum í einum ári, at stó-
felt eignarmáni sparf til fers at
standa undin henni, eru á þa at
taka fær til fers at borga hella af
henni næstu árin? Gengismálið er
vandasamt og sunnarlega miðlu vænta-
rennar eru svo, at þeim, sem :
fari hafa slíka fortætt og miðlu vera
fram fyrirkon tillögum sem Alþjó-
ðflokkurinn gerir, sé tengistandi til
at hysa fæst.

Fyrir þessar borningar fulltrúi
Alþjóðflokkurinn, at stathfungsinn
á ~~á~~ stímu alvinn fyrir takjumini se
all of líthor. En á metan henni
van við völ, heiti henni sem
fyrir legastar in grí, sem heft-
leiti til fers, ekki henni varin eitt
érlæst, at Skeldillun eitt
munið mið sjálfa wo fers. En
munið til hérjins, milli munið
til vikinum en henni gerir
eftir óhófum Sjálfsstytta sunnan.

Fyrir þessar borningar berst
Alþjóðflokkurinn i mið : fari at veypa
se at hafa henni í vettlaginum :
lendinum. En á metan formatur flokkurinn
van : vikistjórnini skuldbatt henni
sig til fers með fari at heita henni
fjálfan fæst í drottítumilum sunnan

ingi sínum, at helda varð laginn nistri
þáan. at helda gvenn kempí ~~út~~
Enda segt: framtíðarandi Alþingi-
flokkins frum Blöndal þá:

"Eg vil helda frum fráin, at engin
stótt ek: til lengden gratt á því
varð heldurun heppblæpi, sem hein
hefin verit hér undanfarit. Mælt
getur ía grót: eust fram afni
mátar horningar, en órist er at
þat verð: mikil lengur. - Heldi
varð heldurun skrifan á frum, leit i hin
íþjákvæni lega til þess, at framfarar
bortnaturum hækkan, at viður vegina
hefta ía mig at vera sig, þeir, sem mi
græða, fosa at taka og hvort blær
mið fyrir en meðan kann at óra
því mið."

Hljótt: Þessum hennur
mið en nökkt annat, en traustið á
frum, sem sva ört annart, en heldur
aði mikil, meða líja Franssíðan.
Hinn fylgjist vita, at hvort hratt
sem er miðst umni skoppava-
knin afan at lokum stötvart:
^{síðan} hennan. Lætni.

Fari ill kommuvinsta en
meit nökkt íðrum hafi: en Frum
~~Alþingiflokkins~~ ^{stórgos}. Enn hafa þeir aldrei farið
opinberlega meit völd hein á landi,
og fja eiga þeir at eigin sögn
rök á því, at sjö Franssíður þing-
mánu mátar horningar 1937 og
hver því ábyrgast á valsmensken
hefur sitt. Frá þeirra ejörniblöð
var fætta ólíeg ráðstöflur. Þeir
fors ekki dukt meit, at því vilja

en að herföldi á einseti
heyst en met öllu óskýlt

hit íslenska fjórfélag heist. Þen
vildi upplæm og extingi. En segi þen
vildi. Þet þess er þó mikil afrest.
Enn at sunnlíkunum er sá, at
þessin með vildi ekki gjöllin
mátt. Þen en fyrst á miði: ~~vildi~~
~~vildi~~ verðfari: hendi er landi valds.
Valds, sem met fáleytun einavat: ~~og~~
spátki, helgi: heimaleiði sinn gerð
vis at sterku herföldi, hér um til
eins sterku og einavat einavatssíðit,
hit löjtna, þen um svipatri hönur
hafi veit beth met eum eygleysa óvagi.
~~Þorast á eldi fóttu~~ ~~leitir~~ frjóls.
Leyfus íslenskum þingnum hætti, enda en
fyrst svo, at stærri hins heims eru spá-
komunum man ^{upplæm} lyra returs ^{drifing}
sundrunar og ^{upplæm} dagar, svo sem i
stóru með flögglega siga af hvern
heimsveldisins franska, en i minn
en met fyrir allan óhverfing at
þingnum sér: henni heimsvagn
lökke fyrir Vatnissiðið á tólegum, sem
vir en at koma inti á íslensku.

Hugnalan helgi sýnt, at
sígar og ósígar i hinnum miðlað
heimstöðum verba ~~siggjarsíð~~ mon-
víselega á ókra mál. Fyrst en eigi
mena at vorum. En hever endin
sem fyrir á vorum, þá megin vit
Íslendingar vera fers fultvissi,
at gefa ókra verðun aldeiri at
hita: afir vorum er landi valds.

V. t., eins og atvini, verðum
it vera ókra sigrar gefa suntin.
Málok atvini eru hafa til fulls sýnt,
at þær eru augum træystandi til
fyrstu örnum en Sjálfstæðis-

mánum.

Undir þeim ósíðum og
samkvæmt þeim stórum var átta
þegar loftun grundvöllur, at öllum
þeim framförum, sem hev a
lenti hafa orðið frá því, at Íslendin
fengur gjálflokkat.
Eller heitti voru vati þeim um
langa hrit líkilsírt og gjölli
voru þær litrin seta á þjón og
spákerum ritvega um land.
At loknum sín andstöttingum í
þó at sér. En þá var mikil,
meitaklöf og atvinnuvegi, at
boruit á gjálflokkum hvern. Þá
fyrst fótt: tómi til at holla
þá til vata, sem átta höfðar
veit opptótt. Sjálfstæði með
virkust eigi undan skyldu sinni.
Þær tölu fótt: virðistjörn,
þegar andstöttingum í, sem 1937
fengur meiri hleta til at stjórn
einum, gálast opp. En meiri hletum
hinn uppgrætur manna hilt óbreytt
vi. Fers vegar ~~þó~~ Sjálfstæði-
meðum, aprítt fyrir stjórnun sín
vinnan sína, oftí sem átta veit
i minnum blötu á Alþingi og þei
eigi ekki boruit stefnumálaum
sínum frum meða at hitta fyrst
fóttu hafa sva henni drengilegum
sauðfum meðum, sem meiri hletum
höfðu, notat til fyrst at seðja, at
Sjálfstæði meðal leiði brogt til stefnu-
málaum sínum. Nú a notkun vegar
af fersum fengin. Nú en veit at
minna eim meða vithlato- og
ellaborðs skipti hitti Reykjavíkur

: framkvæmd, einnigur undan fórum
ystar fjaðstatis flókkarins.

Enn at henn eina hefji
dóki brugtist fyrir trausti, sem til
flókkanna var sett, þegar fjöldstjóri
in var myndut. Þátti hin í flókk-
annin hefur vegna sín heppnumura einna
blaugjist undan með því um fjötariumuna
á hattunum stand. Henn eina
hefji af trúmenunni fíjóinat fíjóta-
heppnumum og öruggum á vestmánum
stati. Persugurinn var henni og
hljóta gildilegum sigrum, mið þegar
henn fíjotariumuna voru leitad.